

ஐந்திய காலம் வந்ததடியே! - பறந்தொடியே!
இளம்படியே! - பஃங்கொடியே!

சின்தை ஓன்றாகிநாம் இன்பத்தின் எல்லை
தடேசிச் சுகிக்கையில் எனக்கிந்தத் தொல்லை
வந்ததே இனிநான் வாழ்வதற் கில்லை
மனத்தில் எனக்கிருப்பதொன்றே - அதைஇன்றே
கூணக்கூன்றே! - களேநன்றே!
ஐந்திய காலம் ...

கடும்பிணியாளன்நான் இறந்தபின், மாதே!
கமைப்பெண்ணாய் வருந்தாதே, பழிஎன்றன் மீதே,
அடஞ்செய்யும் வதைகம் பொருட்படுத் தாதே!
ஆசைக் குரியவனை நாடும் - மகிழ்வோடும்
தாரச்சுடும் - நலம்தடே!
ஐந்திய காலம் ...

கற்கண்டும் போன்றபெண் கணவனை இழந்தால்
கசந்தபெண் ஆவது விந்தைதான் புவிமலே!
சொற்கண்டும் மலகைகாதே உன்பகாத் தறிவால்
தோஷம், கூணம் அறிந்து நடப்பாய் - துயர்கடப்பாய்
துணைபிடிப்பாய் - பயம்விடப்பாய்.
ஐந்திய காலம் ...

<http://www.tamilnation.org/literature/bharathidasan/mp165pennulagam.htm#dt137>